

KARTA
ÖVER
ÅKER-VRETGRUVORNA
i VIKERSFÄLTET
ÖREBRO LÄN

857-E

Så. III H 55

Karta
över
Åker-Vretgruvorna

i Vikersfältet
inom Vikers socken, Örebro län

Upprättad på grund av egna mätningar avslutade

den 26 maj 1943

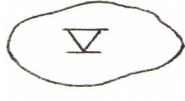
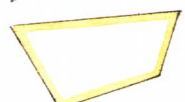
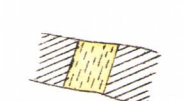
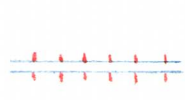
av

Per Olov Holmström

Skala 1:800

Gruvan nedlagd den 1.6.1946, dnr G 3:2/1961

Diverse beteckningar

Stärkning eller dagöppning	
Vattenfylld sänkning Gröns för inlåst mark. Crimson lake.	
Darp Neutral Tint	
Barnskog Green ink.	
Lövskog Green ink	
Väg och gång stig Yellow Ochre	
Vattendrag med dike Prussian blue	
Odlad mark Gamboge	
Byggnad Crimson Lake, Black ink	
Timmerbro i daga Gamboge	
Utfraktsbara på bockar Blue ink Red ink, Carmine	
Elektrisk lågspänningsleda Green ink	
Märkpunkt	
Dollmärkpunkt	
Rivökurvor	

Geologiska beteckningar

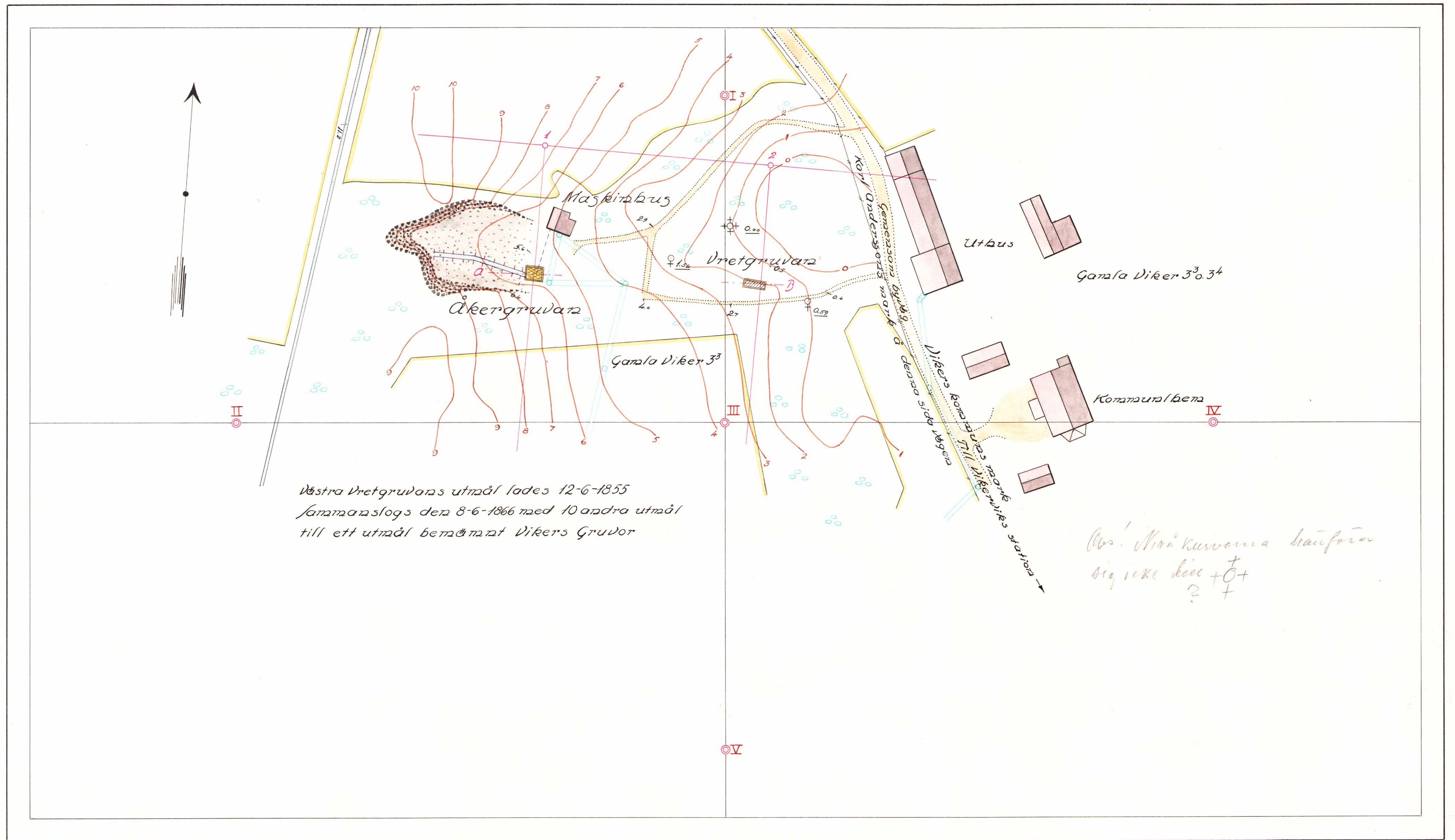
Leptit och kalfelflinta Crimson Yellow	
Varit malna Red Blue	
Kalksten Neutral Tint	

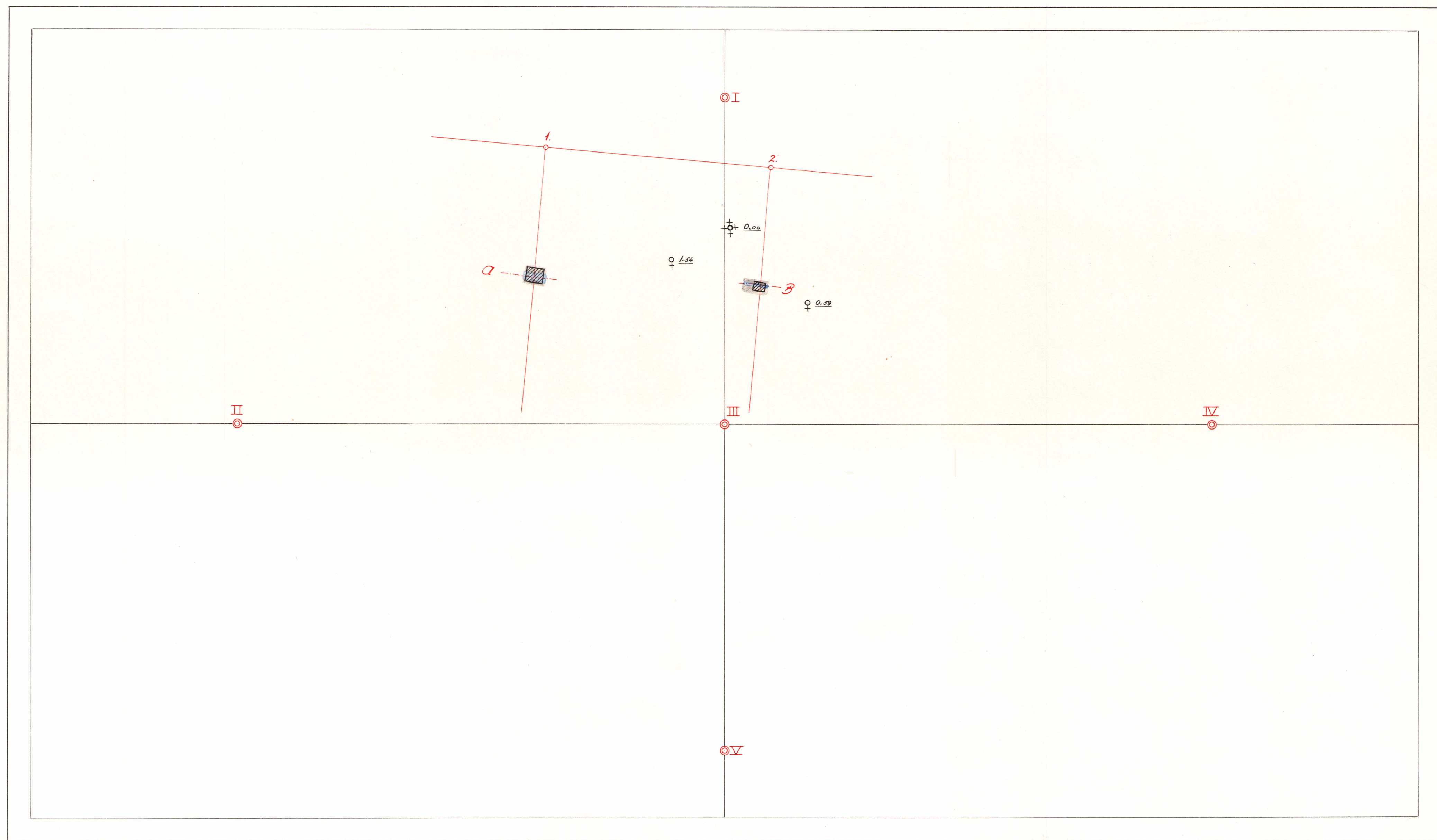
Innehållsförteckning

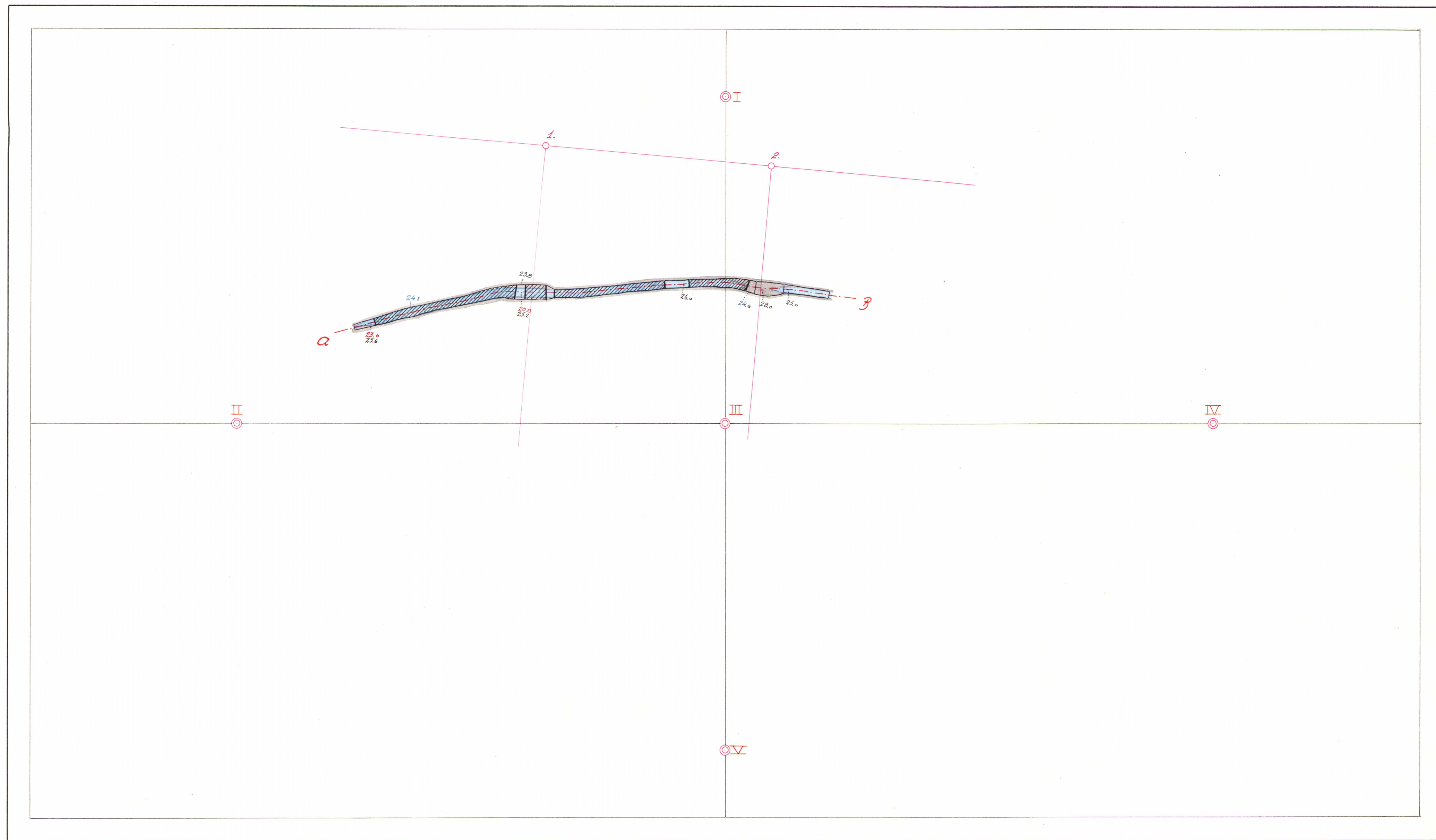
A, Beteckningsblad
B, Topografiskt dagblad
C, Geologiskt dagblad
C ₂ Horisontalskärning på ca 24 m.soll.
C ₃ -r 37 -r-
D, Märkpunktsblad
E, Vertikalprojektion
F, Vertikalskärningar 1 och 2.

Apteckningar om kartans komplettering.

Mätningar		Förändringar	Örskärningar
avslutad den	inlagd på kartan		
10/11 1946	12/12 1946	Per Olov Holmström	

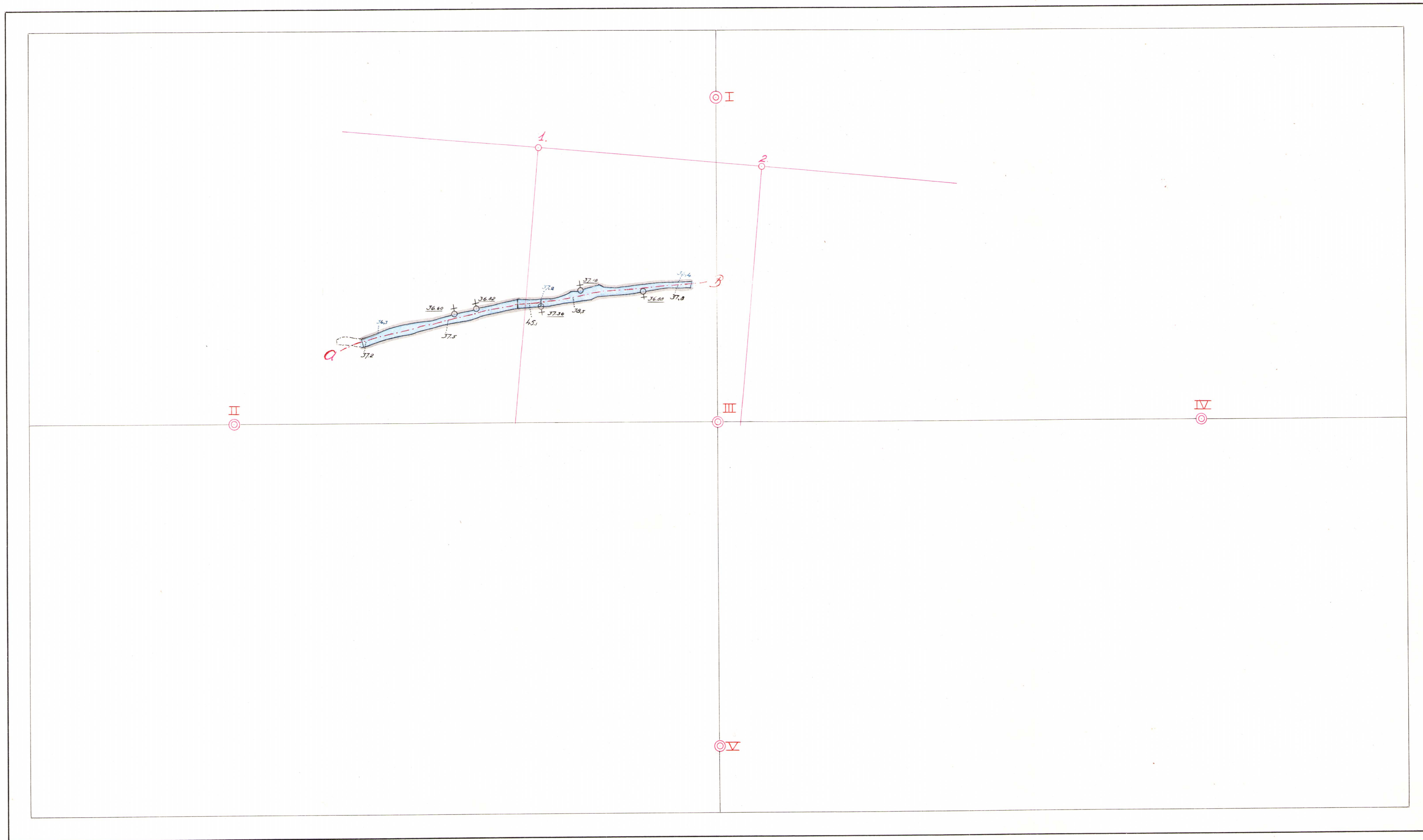

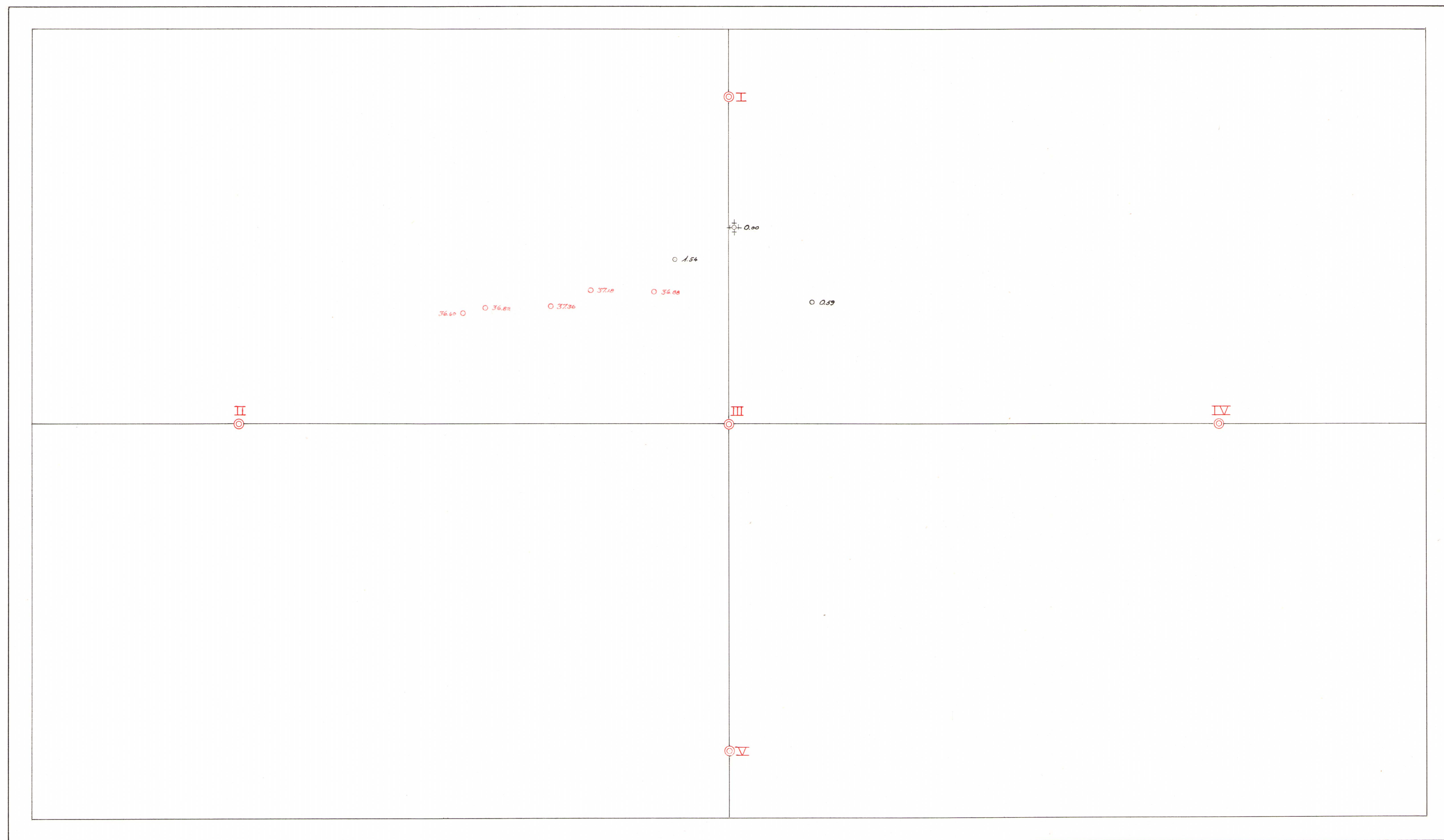
C₂

Horizontalskizze auf ca 24 m:3 anlage

C3

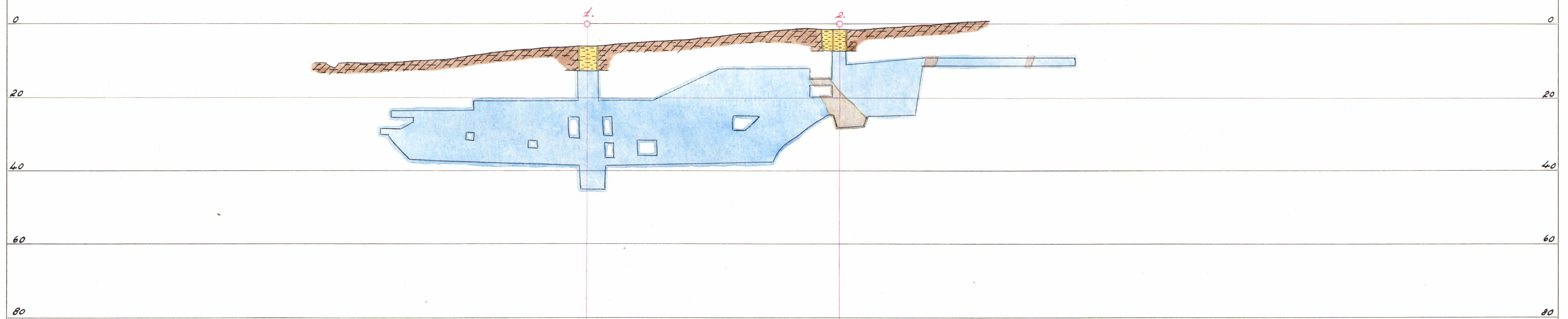
Horizontalskæring på c:a 37 m's anvendning

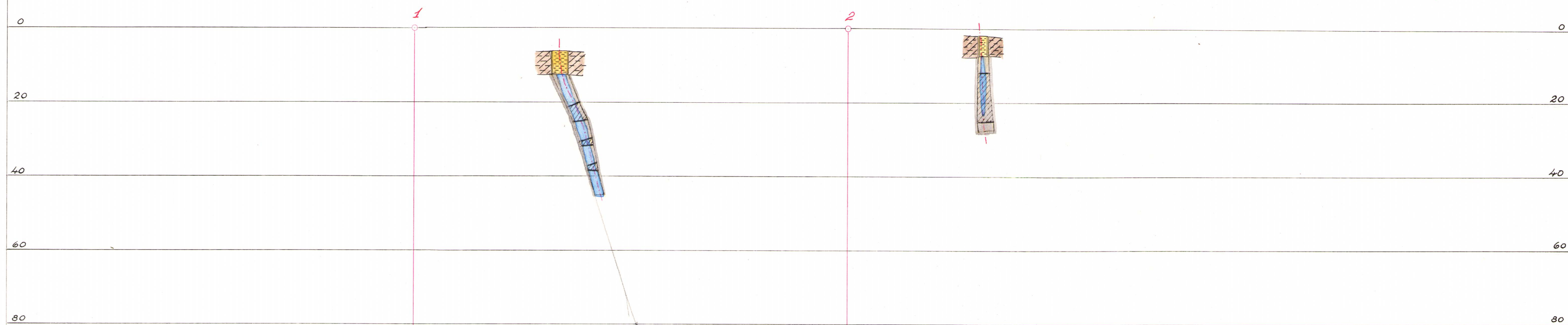
D₁

Märkpunktsblad.

Vertikalprojektion på 1-2 av A-B

Vertikalskæringer.

B e s k r i v n i n g

till karta över Åker-Vretgruvorna i Vikers socken av Örebro län.

Åker-Vretgruvorna äro belägna i Vikers socken av Örebro län c:a 1300 meter norr om Vikersviks station. Läget framgår tydligare av bifogade karta i skala 1:4000.

Gruvorna ägas av Skandinaviska Gruv AB i Hedemora. Markägare inom det av gruvbrytningen berörda området äro Karl Andersson och Vikers kommun. Jorägarandelen äges av gruvbolaget.

Åker-Vretgruvorna tillhöra ett större malmstråk benämnt Vikersfältet. Malmerna i detta stråk ligga i en större kalkdolomitkropp av c:a 1 km. bredd, vilken sträcker sig i sydväst-nordostlig riktning. En del av malmerna ligga i en skiktad hälleflintserie i karbonatbergarterna, men Åker-Vretgruvorna omges helt av kalksten och dolomit.

Gruvorna ha brutits på en karbonatrik svartmalm med relativt hög mangannhalt. Under sista brytningsperioden 1941-42 har uppfordrats 8748 ton råmalm som sovrats i sovringsverket vid Vikersgårdsgruvan.

Ett prov från Åker-Vretgruvorna i jan. 1942 visar följande resultat och analyser:

Ingående råmalm	33.21 % Fe		
<u>Torrseparering av gods 40-15 mm</u>	<u>Vikts-%</u>	<u>%Fe</u>	<u>%Mn</u>
Magnetiskt gods	22.85	41.62	5.45
Omagnetiskt gods	61.51	16.40	
Återstående mull under 15 mm	15.64	27.88	
<u>Efter vätseparering av mullen erhöles</u>			
Magnetiskt gods	60.03	41.62	
Omagnetiskt gods	39.97	13.94	

Åker-Vretgruvorna äro nu vattenfyllda. Vattentillrinningen var under arbetets gång c:a 40 liter per minut. Gruvan har brutits medelst pallbrytning med kvarsättande av band såsom stöd för väggarna. Berget har uppfordrats i tunnor.

Kartan är upprättad på grund av mätningar med markscheider. Jag har därvid gått ut från trenne märkpunkter i dagen. Såväl dagmätningen som mätningen under jord ha utförts i form av slutna polykontåg, och då överensstämmelserna ha varit goda ha inga utjämnningar av felen behövt göras. Enligt uppgift av markägaren

Karl Andersson skulle ett markområde, som framgår av en kompletterande mätning den 10 nov. 1946 . vara inlöst, men då inga handlingar finnas vare sig hos gruvägaren eller Bergmästarämbetet som utvisar riktigheten av detta har jag icke ansett mig kunna lägga in ifrågavarande gränser på kartan. Vid avvägning för uppritande av nivåkurvor uppstakades först en bas genom 0-märkpunkten och denna bas inmättes med markscheider. Efter denna har med utgångspunkt från skärningspunkten mellan denna bas och ett längre uthus med stålmåttband avsatts 10 m:s horisontella sträckor. Från de så erhållna punkterna har medelst vinkeltrumma utstakats linjer vinkelrätt mot basen och dessa ha på samma sätt uppdelats i 10 m:s sträckor. De så erhållna punkterna ha avvägs med avvägningssinstrument, och kurvorna ha uppritats genom interpolation mellan de så erhållna värdena.

Dannemora den 16 januari 1947

Per Olov Holmström